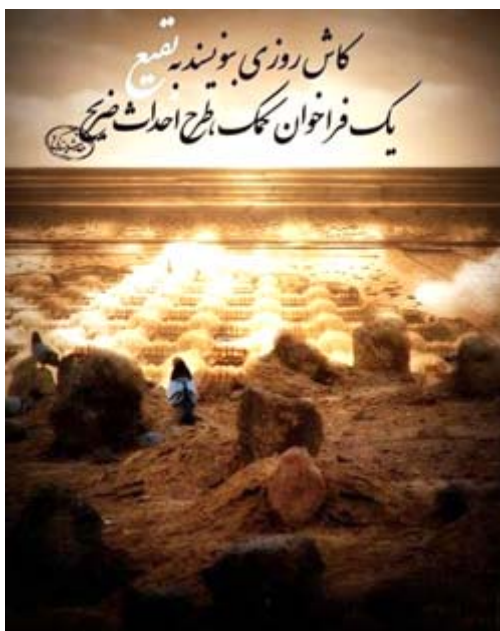

بقیع، آرامگاه پاکان (تخریب بنای متبرکه بقیع)

<"xml encoding="UTF-8?">

اشاره

هشتم شوال 1344 ق، روزی است که بقعه های متبرک امامان آرمیده در زمین پاک بقیع، به دست گروه منحرف «وهابی» به ویرانه ای تبدیل گشت و هجوم وحشیانه و جاهلانه این گروه، باعث خرابی گنبد و بارگاه چهار امام معصوم (علیهم السلام) گردید. این عمل وهابیت، در حالی صورت گرفت که جهان کنونی، همگی بر حفظ میراث فرهنگی خود و نشانه های تمدن خویش، می کوشند و بر آن تاکید می ورزند.

بقیع، مزار خوبان

در قبرستان بقیع، افزون بر مزار ساده و غریب چهار امام معصوم، یعنی امام حسن مجتبی (علیه السلام)، امام سجاد (علیه السلام)، امام باقر (علیه السلام) و امام صادق (علیه السلام) چهره های دیگری نیز در خاک پاک آن آرام گرفته اند که عبارت اند از: «عبدالله پدر پیامبر (صلی الله علیه و آله)، عباس عموی پیامبر، ابراهیم پسر پیامبر، صفیه عمه پیامبر، زینب، ام کلثوم و رقیه دختران پیامبر، حلیمه سعدیه دایه پیامبر، فاطمه بنت اسد و عقیل مادر و برادر امیرمؤمنان علی (علیه السلام)، تعدادی از همسران رسول خدا، و نیز تعدادی از صحابه و

تابعین همچون: مقداد، جابر بن عبدالله انصاری، مالک اشتر، عثمان بن مظعون، سعد بن معاذ، ابن مسعود، محمد حنفیه و....»

پیامبر (صلی الله علیه و آله) و زیارت بقیع

در کتاب های حدیثی و تاریخی اهل سنت، به سیره پیامبر در زیارت بقیع اشاره شده و به نقل از عایشه، آمده است: «پیامبر (صلی الله علیه و آله) در آخرین بخش شب، خانه را به قصد زیارت بقیع ترک می کرد و هر زمان وارد این سرزمین می شد، به آنان چنین خطاب می نمود: درود بر شما ای ساکنان خانه های مؤمنان، آنچه به وقوع آن در آینده وعده داده می شدید، سراغتان آمد و میان مرگ و رستاخیز به سر می برید، ما نیز از پی شما خواهیم آمد. پروردگارا، اهل بقیع را بیامرز». خاطره های دیگر نیز از زیارت بقیع توسط پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله)، در تاریخ به ثبت رسیده است.

گواهان اصالت تاریخی

هر حادثه ای، در روزهای نخست وقوع خویش، در چشم معاصران آن، از قطعیت برخوردار است، ولی مرور زمان و بی تفاوتی مردم، به تدریج از قطعیت آن حادثه می کاهد و پس از مدتی، غبار شک و تردید بر چهره آن نشست، گاهی حالت افسانه به خود می گیرد. شکل گیری این روند در مورد اسلام، بیش از دیگر ادیان، خطرساز و مشکل زاست؛ زیرا اسلام، آیینی ابدی و جاودانی است و مردم جهان، باید تا روز رستاخیز از پرتو آن کسب نور کنند. از این رو، ضروری است در حفظ هر آنچه دوام قطعیت را باعث می شود، کوشید و بی شک حفظ آثار تاریخی مربوط به زندگی رهبران دینی و نمادهای به جا مانده بر قبور آنها، یکی از راه های استمرار قطعیت است. قبرستان بقیع نیز، که آرامگاه و پذیرای وجود چند تن از امامان و بزرگان دین است، از جاهایی است که حفظ و صیانت از آن ضروری است.

بقعه گذاری

برخی از منحرفان، با استناد به دلایل بسیار ضعیف و ناپذیرفتنی، بقعه گذاری و ساختمان سازی بر فراز قبرها را

ممنوع دانسته و آن را شرک و کفر دانسته اند؛ در حالی که بررسی دلایل محکم دینی و نیز عملکرد صحابه و عموم مسلمانان نشان می دهد که این عمل، از زمان صدر اسلام و حتی پیش از آن، جایز و مباح بوده است. وجود قبرهایی در اطراف بیت المقدس مانند قبر داوود نبی (علیه السلام) در قدس و قبر حضرت ابراهیم (علیه السلام) و پسرانش در شهر الخلیل، که همگی دارای بناهای مرتفعی است، دلیلی بر جواز این کار و رواج آن در شریعت های دیگر می باشد. در بررسی اسلامی نیز می توان به بناگذاری ساختمان قبر پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) و نیز برخی از یاران آن حضرت اشاره کرد که هیچ یک از گروه های اسلامی آن را ممنوع ندانسته اند؛ با این حال، بقعه های موجود بر فراز قبر چهار امام بزرگوار، در قبرستان بقیع، در سال 1344ق، به دست گروهی منحرف، ویران گردید.

بازسازی قبور بزرگان در اسلام

قرآن مجید، همگان را به بزرگداشت نشانه های الهی در میان مردم فراخوانده و آن را نشانه پارسایی دل ها می داند. به یقین، پیامبران و اولیای الهی، از بزرگ ترین و بارزترین نشانه های دین خداوند هستند که وسیله ابلاغ دین و مایه گسترش آن در میان مردم بوده اند و یکی از راه های بزرگداشت آنها، حفظ آثار و قبرهای آنان و محافظت از نابودی آن مزارهای شریف و بناهای اسلامی اش می باشد.